

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

12 päivänä heinäkuuta 2019*

Kilpailu – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – Optisten levyasemien markkinat – Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkominen – Kannettaviin tietokoneisiin ja pöytätietokoneisiin tarkoitettujen optisten levyasemien hankintoja koskeviin tarjouskilpailuihin liittyvät salaiset sopimukset – Puolustautumisoikeudet – Perusteluvollisuus – Hyvän hallinnon periaate – Sakot – Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen – Sakkojen laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat

Asiassa T-772/15,

Quanta Storage, Inc., kotipaikka Taoyuan (Taiwan), edustajinaan asianajaja O. Geiss sekä B. Hartnett, barrister, ja W. Sparks, solicitor,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään C. Giolito ja F. van Schaik, avustajanaan asianajaja C. Thomas,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta ensisijaisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia AT.39639 – Optiset levyasemat) 21.10.2015 annetun komission päätöksen C(2015) 7135 final osittaiseksi kumoamiseksi ja toissijaisesti kantajalle määrätyn sakon määrän alentamiseksi,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. Gratsias sekä tuomarit I. Labucka ja I. Ulloa Rubio (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies N. Schall,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 2.5.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion¹

Asian tausta

- 1 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia AT.39639 – Optiset levyasemat) annetun päätöksen C(2015) 7135 final (jäljempänä riidanalainen päätös), joka koskee kannettaviin tietokoneisiin ja pöytätietokoneisiin tarkoitettujen optisten levyasemien hankintoja koskeviin tarjouskilpailuihin, joita järjesti kaksi tietokoneiden valmistajaa, liittyviä salaisia sopimuksia, mukaan kantaja, Quanta Storage, Inc., toimii tietokoneiden tallennuslaitteiden alalla ja harjoittaa optisten levyasemien tutkimus- ja kehitystoimintaa, suunnittelua, valmistusta ja toimituksia. Se on perustettu helmikuussa 1999. Kyseessä on Taipein pörssissä, Taiwanissa (Kiinan tasavalta) noteerattu osakeyhtiö (riidanalaisen päätöksen 23 perustelukappale).
- 2 Kyseessä oleva kilpailusääntöjen rikkominen koskee Dell Inc:n (jäljempänä Dell) ja Hewlett Packardin (jäljempänä HP) valmistamissa henkilökohtaisissa tietokoneissa (pöytätietokoneet ja kannettavat tietokoneet) käytettäviä optisia levyasemia. Optisia levyasemia käytetään myös monissa muissa kuluttajien käyttämissä laitteissa, kuten CD- tai DVD-soittimissa, pelikonsoleissa ja muissa sähköisissä ohelaitteissa (riidanalaisen päätöksen 28 perustelukappale).
- 3 Henkilökohtaisissa tietokoneissa käytettävät optiset levyasemat ovat erikokoisia, ja niissä käytetään erilaisia latausmekanismeja (slot tai kelkka) ja levytyyppejä, joita ne voivat lukea tai joille ne voivat kirjoittaa. Optiset levyasemat voidaan jakaa kahteen ryhmään: pöytätietokoneisiin tarkoitettuihin puolikorkeat levyasemat (half-height) ja kannettaviin tietokoneisiin tarkoitettuihin ohuet levyasemat. Ohuiden levyasemien alaryhmään kuuluu erikokoisia asemia. Puolikorkeiden levyasemien ja ohuiden levyasemien tyypit vaihtelevat teknisen käyttötarkoituksensa mukaan (riidanalaisen päätöksen 29 perustelukappale).
- 4 Dell ja HP ovat henkilökohtaisten tietokoneiden maailmanmarkkinoiden kaksi suurinta alkuperäistuotteiden valmistajaa. Dell ja HP käyttävät maailmanlaajuisia klassisia tarjouskilpailumenettelyjä, joihin sisältyvät erityisesti neljännesvuosittain toteutettavat neuvottelut maailmanmarkkinahinnasta ja maailmanlaajuisista ostomääristä pienen määrän etukäteen valittuja optisten levyasemien tuottajia kanssa. Yleisesti ottaen optisten levyasemien tarjouspyyntöihin eivät ole vaikuttaneet muut alueelliset kysymykset kuin ne, jotka liittyvät eri alueiden ennustettuun kysyntään, joka vaikuttaa maailmanlaajuisiin ostomääriin.
- 5 Tarjouspyyntömenettelyt käsittivät tarjouspyyntöjä, sähköisiä tarjouspyyntöjä, internet-neuvotteluita, sähköisiä huutokauppoja ja kahdenvälisiä neuvotteluja (internetin ulkopuolella). Tarjouskilpailun päättyessä asiakkaat jakoivat määrät osallistuville optisten levyasemien toimittajille (kaikille tai ainakin suurimmalle osalle niistä, paitsi jos poissulkemismekanismi oli käytössä) niiden tarjoamalla hinnoilla. Esimerkiksi voittava tarjous sai 35–45 prosenttia kaikista hankintasopimuksista kyseisen vuosineljänneksen osalta, toiseksi paras tarjous 25–30 prosenttia, kolmanneksi paras 20 prosenttia jne. Tarjouskilpailuista vastaavat asiakasryhmät käyttivät näitä klassisia tarjouskilpailumenettelyitä saadakseen tehokkaan tarjouksen kilpailukykyisin hinnoin. Tätä varten ne käyttivät kaikkia mahdollisia keinoja kannustaakseen optisten levyasemien toimittajien välistä hintakilpailua (riidanalaisen päätöksen 33 perustelukappale).
- 6 Siltä osin kuin kyse on Dellistä, on todettava, että Dell toteutti tarjouskilpailuja pääosin internet-neuvotteluiden avulla. Ne saattoivat olla tietyn kestoisia tai päättyä tietyn ajanjakson kuluttua, esimerkiksi 10 minuuttia viimeisen tarjouksen jälkeen, kun yksikään optisten levyasemien toimittaja ei tehnyt uutta tarjousta. Joissakin tapauksissa internet-neuvottelut saattoivat kestää useita tunteja, jos

¹ Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

tarjouskilpailu oli kiihkeä tai jos internet-neuvotteluja oli jatkettu, jotta optisten levyasemien toimittajia voitiin kannustaa jatkamaan tarjousten tekemistä. Toisin päin oli niin, että vaikka internet-neuvottelujen kesto oli määrittelemätön ja riippui lopullisesta tarjouksesta, Dell saattoi tietyllä hetkellä ilmoittaa internet-neuvottelujen päättämisestä. Dell saattoi päättää siirtyä ”pelkkään sijoitukseen” perustuvasta menettelystä ”sokkomenettelyyn”. Dell saattoi kumota internet-neuvottelut, jos tarjouspyyntö tai sen tulokset eivät olleet sen mielestä tyydyttäviä, ja käydä sen sijaan kahdenvälisiä neuvotteluita. Internet-neuvotteluiden kulkua valvoivat Dellin maailmanlaajuisesta hankinnasta vastaavat toimihenkilöt (riidanalaisen päätöksen 37 perustelukappale).

- 7 Siltä osin kuin kyse on HP:stä, on todettava, että käytetyimpiä tarjouskilpailumenettelyitä olivat tarjouspyynnöt ja sähköiset tarjouspyynnöt. Molemmat menettelyt toteutettiin internetissä käyttäen samaa alustaa. Yhtäältä tarjouspyyntöjä esitettiin neljännesvuosittain. Niissä yhdistettiin internet-neuvotteluja ja internetin ulkopuolisia kahdenvälisiä neuvotteluja, joita toteutettiin tietyn ajan kuluessa, joka yleensä oli kaksi viikkoa. Optisten levyasemien toimittajat kutsuttiin tarjouskilpailukierrokselle, joka oli avoinna tietyn määräajan tarjousten jättämiseksi internet-alustalla tai sähköpostitse. Ensimmäisen tarjouskierroksen päätyttyä HP piti kokouksen kunkin osallistujan kanssa ja aloitti neuvottelut optisten levyasemien toimittajan tarjouksen perusteella saadakseen kultakin toimittajalta parhaan tarjouksen paljastamatta muiden optisten levyasemien toimittajien henkilöyttä tai niiden jättämää tarjousta. Toisaalta sähköiset tarjouspyynnöt järjestettiin yleensä käänteisenä tarjouskilpailumenettelynä. Tarjouksen tekijät kirjautuivat internet-alustalle tietynä ajankohtana ja huutokauppa alkoi HP:n vahvistamasta hinnasta. Alenevia tarjouksia esittäville tarjousten tekijöille ilmoitettiin niiden omasta sijoituksesta aina, kun uusi tarjous oli jätetty. Määrätyn ajan kuluttua alimman tarjouksen tehnyt optisten levyasemien toimittaja voitti huutokaupan ja muut toimittajat luokiteltiin tarjoustensa perusteella toiseksi ja kolmanneksi (riidanalaisen päätöksen 41–44 perustelukappale).

Hallinnollinen menettely

- 8 Koninklijke Philips NV -niminen yhtiö (jäljempänä Philips) pyysi 14.1.2009 sakoista vapauttamista sakoista vapauttamisesta ja lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa annetun komission tiedonannon (EUVL 2006, C 298, s. 17; jäljempänä yhteistyötiedonanto) nojalla. Tätä pyyntöä täydennettiin 29.1. ja 2.3.2009, jotta sen piiriin kuuluisivat Philipsin lisäksi Lite-On IT Corporation (jäljempänä Lite-On) ja niiden yhteisyritys Philips & Lite-On Digital Solutions Corporation (jäljempänä PLDS) (riidanalaisen päätöksen 54 perustelukappale).
- 9 Komissio lähetti 29.6.2009 tietopyynnön optisten levyasemien alalla toimiville yrityksille (riidanalaisen päätöksen 55 perustelukappale).
- 10 Komissio myönsi 30.6.2009 ehdollisen vapautuksen sakoista Philipsille, Lite-Onille ja PLDS:lle (riidanalaisen päätöksen 56 perustelukappale).
- 11 Komissio lähetti 18.6.2012 väitetiedoksiannon kolmelletoista optisten levyasemien toimittajalle, myös kantajalle. Komissio totesi, että nämä yhtiöt olivat rikkoneet SEUT 101 artiklaa ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) 53 artiklaa osallistumalla 5.2.2004–29.6.2009 optisia levyasemia koskevaan kartelliin, jossa ne olivat koordinoineet käyttäytymistään kahden tietokonevalmistajan, Dellin ja HP:n, järjestämissä tarjouskilpailuissa.
- 12 Kantaja esitti kirjalliset huomautuksensa väitetiedoksiintoon 26.10.2012 antamassaan vastauksessa.
- 13 Dell vastasi komission sille lähettämään tietopyyntöön 23.11.2012 (riidanalaisen päätöksen 61 perustelukappale).

- 14 Suullinen kuuleminen järjestettiin 29. ja 30.11.2012, ja siihen osallistuivat kaikki väitetiedoksiannon adressaatit (riidanalaisen päätöksen 60 perustelukappale).
- 15 Komissio pyysi 14.12.2012 kaikkia väitetiedoksiannon adressaatteja toimittamaan Delliltä ja HP:ltä saamansa merkitykselliset asiakirjat. Ne vastasivat näihin pyyntöihin ja kukin niistä sai tutustua muiden optisten levyasemien toimittajien antamiin vastauksiin (riidanalaisen päätöksen 62 perustelukappale).
- 16 Komissio toimitti 13.3.2015 kantajalle tiettyjä Delliltä ja HP:ltä saamia asiakirjoja ja pyysi sitä esittämään huomautuksensa, minkä kantaja teki 27.3.2015 päivätyllä kirjeellä.
- 17 Kantaja kirjoitti 9.6.2015 komission kuulemisista vastaavalle neuvonantajalle, jotta tämä vahvistaisi komission pyytäneen Delliltä ja HP:ltä todisteita siitä, että ne olivat antaneet tavarantoimittajilleen tietoja, jotka koskevat näiden kilpailijoita. Hän ilmoitti 23.6. antamassaan vastauksessa, ettei komissio ei ollut esittänyt tällaista pyyntöä kyseisille yrityksille.
- 18 Komissio lähetti 3.6.2015 tosiseikkoja koskevan selostuksen, jossa se selvitti, mihin se aikoi käyttää kyseisiä asiakirjoja.
- 19 Komissio teki 21.10.2015 riidanalaisen päätöksen.

Riidanalainen päätös

- 20 Komissio totesi riidanalaisessa päätöksessä, että kartellin jäsenet olivat koordinoineet kilpailukäyttäytymistään ainakin 23.6.2004–25.11.2008. Se täsmensi, että tämä koordinointi toteutettiin samanaikaisten kahdenvälisen yhteyksien verkoston avulla. Komissio totesi, että kartellin jäsenet pyrkivät mukauttamaan tuotantomääriään markkinoilla ja varmistamaan, että hinnat pysyivät korkeampina kuin ne olisivat olleet ilman näitä kahdenvälisiä yhteyksiä.
- 21 Komissio täsmensi riidanalaisessa päätöksessä, että kartellin jäsenten välinen koordinointi koski Dellin ja HP:n, jotka ovat henkilökohtaisten tietokoneiden maailmanmarkkinoiden kaksi suurinta alkuperäistuotteiden valmistajaa, asiakastilejä. Komission mukaan sen lisäksi, että Dell ja HP kävivät kahdenvälisiä neuvotteluja optisten levyasemien toimittajien kanssa, ne käyttivät vakiomuotoisia tarjouskilpailumenettelyjä, joita toteutettiin vähintään neljännesvuosittain. Se totesi, että kartellin jäsenet käyttivät kahdenvälisen yhteyksien verkostoaan kyseisten tarjouskilpailujen manipuloimiseen ja torjuivat näin asiakkaidensa pyrkimykset edistää hintakilpailua (riidanalaisen päätöksen 68 perustelukappale).
- 22 Komission mukaan säännöllisen tietojenvaihdon ansiosta kartellin jäsenet tiesivät hyvin tarkkaan kilpailijoidensa aikomukset jo ennen osallistumistaan tarjouskilpailuun ja kykenivät näin ollen ennakoimaan niiden kilpailustrategiaa (riidanalaisen päätöksen 69 perustelukappale).
- 23 Komissio lisäsi, että kartellin jäsenet vaihtoivat säännöllisesti hintatietoja tiettyjen asiakastilien osalta sekä hintoihin liittymättömiä tietoja, kuten olemassa olevaa tuotantoa ja toimituskapasiteettia, varastotilannetta, laatuluokitusta, uusien tuotteiden käyttöönottoa tai parannuksia koskevia tietoja. Se totesi, että optisten levyasemien toimittajat tarkkailivat lisäksi päätettyjen tarjouskilpailujen lopullisia tuloksia eli sijoitusta, hintaa ja saatua määrää (riidanalaisen päätöksen 70 perustelukappale).
- 24 Komissio totesi myös, että vaikka pidetään mielessä, että tavarantoimittajien oli pidettävä yhteytensä salassa asiakkailtaan, ne käyttivät yhteydenpitoon keinoja, joiden ne katsoivat olevan riittävän soveltuvia halutun tuloksen saavuttamiseksi. Se totesi lisäksi, että yritys kutsua koolle aloituskokous optisten levyasemien toimittajien säännöllisten monenvälisen kokousten järjestämiseksi oli epäonnistunut vuonna 2003 sen jälkeen, kun asiakas oli saanut siitä tiedon. Komission mukaan sen

sijaan järjestettiin kahdenvälisiä yhteyksiä, pääasiassa puhelinkeskustelujen ja joskus myös sähköpostien, myös yksityisiin sähköpostiosoitteisiin (Hotmail) ja pikaviestipalveluihin lähetettävien viestien muodossa tai kokouksissa, joita järjestettiin ennen kaikkea maailmanlaajuisia asiakastilejä hallinnoivien toimihenkilöiden välillä (riidanalaisen päätöksen 71 perustelukappale).

- 25 Komissio totesi, että kartellin jäsenet ottivat yhteyttä toisiinsa säännöllisesti ja että yhteydenottoja, lähinnä puhelimitse, oli useammin tarjouskilpailumenettelyiden aikaan, joiden aikana puheluita oli useita kertoja päivässä tiettyjen kartellin jäsenparien välillä. Se täsmensi, että yleisesti ottaen tiettyjen kartellin jäsenparien välillä oli huomattavasti enemmän yhteyksiä kuin joidenkin muiden parien välillä (riidanalaisen päätöksen 72 perustelukappale).
- 26 Kantajalle määrättävän sakon määrän laskennassa komissio tukeutui asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annettuihin suuntaviivoihin (EUVL 2006, C 210, s. 2; jäljempänä sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat).
- 27 Ensinnäkin määrittääkseen sakon perusmäärän komissio katsoi, että kun otetaan huomioon toimittajien osallistumisen keston huomattava vaihtelu ja jotta voidaan ottaa paremmin huomioon kartellin tosiasiallinen vaikutus, oli asianmukaista käyttää vuotuista keskiarvoa, joka lasketaan yritysten niiden täysien kalenterikuukausien aikana, joina ne osallistuivat kilpailusääntöjen rikkomiseen, toteuttaman myynnin todellisen arvon perusteella (riidanalaisen päätöksen 527 perustelukappale).
- 28 Komissio selitti, että myynnin arvo oli laskettu kannettaviin tietokoneisiin ja pöytätietokoneisiin tarkoitettujen optisten levyasemien sellaisen myynnin perusteella, jota laskutettiin ETA:ssa sijaitsevilta HP:n ja Dellin yksiköiltä. Komissio täsmensi, että kantajan osalta huomioon otettava vuotuinen myynti sisälsi myös HP:n ja Dellin kannettaviin tietokoneisiin ja pöytätietokoneisiin tarkoitettujen optisten levyasemien myynnin Sony Optiarille (riidanalaisen päätöksen 528 ja 529 perustelukappale).
- 29 Komissio katsoi myös, että koska kilpailunvastainen toiminta HP:hen nähden oli alkanut myöhemmin ja jotta voidaan ottaa huomioon kartellin kehittyminen, merkityksellinen myynnin arvo laskettaisiin erikseen HP:n ja Dellin osalta ja että niihin sovellettaisiin kahta eri kerrointa keston mukaan (riidanalaisen päätöksen 530 perustelukappale).
- 30 Komissio päätti tämän jälkeen, että koska hintojen koordinointisopimukset olivat jo luonteensa vuoksi pahimpien SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisten joukossa ja koska kartelli oli vähintään ETA:n laajuinen, nyt käsiteltävässä asiassa rikkomisen vakavuuden perusteella sovellettava prosenttiosuus on 16 prosenttia kaikkien riidanalaisen päätöksen adressaattien osalta (riidanalaisen päätöksen 544 perustelukappale).
- 31 Lopuksi komissio totesi, että kun otetaan huomioon asian olosuhteet, se oli päättänyt lisätä 16 prosentin lisämäärän varoittavassa tarkoituksessa (riidanalaisen päätöksen 554 ja 555 perustelukappale).
- 32 Riidanalaisen päätöksen päätösosa, siltä osin kuin se koskee kantajaa, kuuluu seuraavasti:

”1 artikla

Seuraavat yritykset ovat rikkoneet SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa osallistumalla mainittujen ajanjaksojen aikana yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun rikkomiseen, joka koostuu useista erillisistä rikkomisista optisten levyasemien alalla koko ETA:ssa ja jossa tehtiin hintojen koordinointisopimuksia:

--

h) [kantaja] 14.2.2008–28.10.2008 Delliä ja HP:tä koskevan koordinoinnin osalta

2 artikla

Yrityksille määrätään 1 artiklassa tarkoitettusta rikkomisesta seuraavat sakot:

--

h) [kantaja]: 7 146 000 euroa.”

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 33 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.12.2015 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 34 Komissio jätti vastinekirjelmänsä 29.4.2016.
- 35 Unionin yleinen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa menettelyn suullisen vaiheen.
- 36 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 2.5.2018 pidetyssä istunnossa.
- 37 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen sitä koskevilta osin
 - toissijaisesti alentaa sille määrätyn sakon määrää
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 38 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - vahvistaa kantajalle määrätyn sakon määräksi 7 186 000 euroa
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 39 Kantaja esittää kanteensa tueksi viisi kanneperustetta. Ensimmäinen kanneperuste koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista, perusteluvollisuuden laiminlyöntiä ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista; toinen ilmeistä arviointivirhettä ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiä, koska riidanalaisen päätöksen päätösosa poikkeaa rikkomisen kestoa HP:n osalta koskevasta komission päättelystä; kolmas todisteiden ja perustelujen puutteellisuutta siltä osin kuin on kyse kantajan osallistumisesta yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen; neljäs sitä, ettei komissiolla ole toimivaltaa soveltaa SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa, ja viides, tosiseikkoja koskevia virheitä ja oikeudellisia virheitä sakon määrää laskettaessa ja perusteluvollisuuden laiminlyömistä.

- 40 Aluksi on tutkittava neljäs kanneperuste, jonka mukaan komissiolla ei ole toimivaltaa soveltaa SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa, ja tämän jälkeen muut kanneperusteet siinä järjestyksessä, missä ne on esitetty.

[– –]

Viides kanneperuste, jonka mukaan sakon määrää laskettaessa on tehty ilmeisiä tosiseikkoja koskevia virheitä ja oikeudellisia virheitä ja perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty

[– –]

Sakon määrän korottamista koskeva komission vaatimus

- 270 Komissio selitti vastineessaan, että laskiessaan kantajalle määrättävän sakon määrää se päätti jättää laskelman ulkopuolelle kaiken palvelimiin integroitujen optisten levyasemien myynnin Dellille ja HP:lle. Toteuttaakseen tämän vähennyksen, komissio tukeutui omien sanojensa mukaan kantajan toimittamiin arvioihin, joiden mukaan Dell integroi palvelimiin vähintään 10 prosenttia sen optisten levyasemien myynnistä. Välittömästi riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen Dell esitti kuitenkin komissiolle täsmällisiä tietoja, joiden mukaan alle 1 prosenttia optisista levyasemista oli integroitu. Loppujen lopuksi kantajalle riidanalaisessa päätöksessä määrätty sakko on komission mukaan 40 000 euroa pienempi kuin sakko, joka sille olisi pitänyt määrätä myyntilukujen oikean arvon perusteella. Määrätäkseen kantajalle asianmukaisen seuraamuksen rikkomisesta ja taatakseen riidanalaisen päätöksen adressaattien yhdenvertaisen kohtelun, komissio vaatii näin ollen, että unionin yleinen tuomioistuin käyttää täyttä harkintavaltaansa ja vahvistaa kantajalle määrättävän sakon määräksi 7 186 000 euroa.
- 271 Kantaja kiistää komission väitteet.
- 272 On muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen sille SEUT 261 artiklassa ja asetuksen N:o 1/2003 31 artiklassa myönnetyn täyden harkintavallan nojalla arvioimaan sakkojen määrän asianmukaisuutta. Toimivalta, joka kuuluu unionin tuomioistuinten täyteen harkintavaltaan, ei itse asiassa rajoitu vain kanteen kohteena olevan päätöksen kumoamiseen, josta määrätään SEUT 264 artiklassa, vaan unionin tuomioistuimet voivat muuttaa päätöksellä asetettua seuraamusta (ks. tuomio 8.10.2008, Schunk ja Schunk Kohlenstoff-Technik v. komissio, T-69/04, EU:T:2008:415, 242 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 273 Kuten komissio korostaa, unionin tuomioistuimilla on näin ollen seuraamuksen pelkkää laillisuusvalvontaa laajempi toimivalta korvata komission arviointi omallaan, ja näin ollen sillä on toimivalta poistaa määrätty sakko tai uhkasakko tai alentaa tai korottaa sitä (ks. tuomio 8.10.2008, Schunk ja Schunk Kohlenstoff-Technik v. komissio, T-69/04, EU:T:2008:415, 243 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 274 Vaikka onkin niin, että kantajat useimmiten vaativat täyden harkintavallan käyttämistä sakon määrän alentamiseksi, mikään ei estä sitä, etteikö komissiokin voisi saattaa sakon määrää koskevaa kysymystä unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi ja vaatia kyseisen määrän korottamista (ks. tuomio 8.10.2008, Schunk ja Schunk Kohlenstoff-Technik v. komissio, T-69/04, EU:T:2008:415, 244 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 275 Unionin yleisen tuomioistuimen on täyttä harkintavaltaa käyttäen arvioitava ratkaisunsa antamishetkellä, vastaako kantajalle määrätyn sakon määrä oikeasuhtaisesti kyseessä olevan rikkomisen vakavuutta (ks. tuomio 27.9.2012, Shell Petroleum ym. v. komissio, T-343/06, EU:T:2012:478, 117 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 276 Kuten komissio muistuttaa vastineessaan, sakon määrää ei voida pitää ennallaan, jos kyseinen määrä on vahvistettu ottamalla huomioon aineellisesti väärä tosiseikka (ks. tuomio 7.6.2011, Arkema France ym. v. komissio, T-217/06, EU:T:2011:251, 274 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 277 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja toimitti komissiolle arvionsa muun muassa 28.9.2015 lähetetyllä sähköpostiviestillä. Dell puolestaan toimitti arvionsa 21.10.2015 eli päivänä, jona komissio teki riidanalaisen päätöksen, lähetetyllä sähköpostiviestillä.
- 278 Tältä osin on muistutettava, että todistelua koskevien yleisten sääntöjen mukaan asiakirjan luotettavuus ja näin ollen todistusarvo riippuu sen alkuperästä, sen laatimisolosuhteista, sen vastaanottajasta ja sen sisällöstä (tuomio 12.12.2014, Eni v. komissio, T-558/08, EU:T:2014:1080, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 279 Aluksi on todettava, että kantajan esittämä arvio samoin kuin Dellin esittämä arvio on toimitettu yksinkertaisissa sähköposteissa, jotka on lähetetty vastauksena komission sähköposteihin ja joihin ei sisältynyt arviot esittäneiden henkilöiden allekirjoitusta eikä nimeä.
- 280 Seuraavaksi on todettava, että vaikka sen toteamuksen tueksi, että Dell integroi palvelimiin alle 1 prosenttia optisista levyasemista, Dellin sähköpostissa täsmennettiin, että tämä prosenttiluku oli 0,4 prosenttia tulojen perusteella ja 0,5 prosenttia menojen perusteella ja 0,7 prosenttia määrän perusteella, siinä ei selitetty mitenkään laskentamenetelmää, jonka avulla se päätyi kyseiseen prosenttiosuuteen.
- 281 Kantajan sähköpostissa puolestaan todettiin ainoastaan, että Dell integroi palvelimiin vähintään 10 prosenttia kantajan optisista levyasemista, mutta siinä ei selitetty käytettyä menetelmää.
- 282 Tämän vuoksi on todettava, että vaikka Dellin toimittama arvio saattaa vaikuttaa perustellummalta, se ei kuitenkaan ole riittävän luotettava, jotta voitaisiin todeta varmasti, että kantajan alun perin toimittama arvio oli 7.6.2011 annetussa tuomiossa Arkema France ym. v. komissio (T-217/06, EU:T:2011:251, 274 kohta) tarkoitettu aineellisesti väärä seikka. Epäselvässä tapauksessa asia on siis ratkaistava kantajan hyväksi.
- 283 Näin ollen komission vaatimus sakon määrän korottamiseksi on hylättävä.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Quanta Storage, Inc:lle määrättävän sakon määrän korottamista koskeva Euroopan komission vaatimus hylätään.**
- 3) **Quanta Storage vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan neljä viidesosaa komission oikeudenkäyntikuluista.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Julistettiin Luxemburgissa 12. päivänä heinäkuuta 2019.

Allekirjoitukset